

**Programma Quo Andreas Amsel/ D. Sereniss. Ducum Mecleburg. Consistorii
Provin. Adsess. ... Decanus, Suo & Dnn. Collegarum nomine, Ad Disputationem
Inauguralem, Quam ... Joannes Crause/ Rostochiensis, De Collectis Ad d. XX.
Martii ... constituit, Omnes literatos ... observanter & officiose invitat : [P.P.
Rostochii, sub Sigillo Facultatis Iuridicae, die IX. Mensis Martii, Anno
MDCLXXXIV.]**

Rostochi[i]: Characteribus Weplingianis, 1684

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn749566191>

Druck Freier Zugang

K. K - 2 (72.)

1. Zeller de partu sponsae legitimo.
 2. Muzner de iuribus ubi sacerdotis Wakken bergi ius praes uno duc Polygamie
 3. Schwimmer de academicis omnium facultatum professoribus; aca-
 demia et studiorum.
 4. Hahn de iure imperii Germanici ad Cœsareas Majestati electoribus
 principibusq. viris. singulari. —
 5. Goppel de statu dignitate et precedencia pontificum Romanorum
 Imperatorum, regum magnorum Sacrum, Vicariorum, electorum
 Archiducum, Cardinalem, patriarcham, magistrorum Teuto-
 nici ordinis, episcoporum, Duxum, palatinorum, Landgravorum
 marchionum, Burggraviorum, principum, Praelectorum, Comitum,
 Baronum, nobilium, Doctorum, licentiorum magistrorum,
 militum, civitatum imperialium et Hanseaticorum.
 6. Hahn de processu judicario. in Germania 7.
 7a & b. Emminghaus de praecipuis feminarum iuriibus. Spec. 1 et 2.
 8. Wentencklegi de probanda temporis inmemorialis. prescritione.
 9. Hou de magistrorum iuris in aufführung der Ungular Ordini.
 10. Bucher de divisione statuum imperii R. G. in corpus evangelicorum
 et catholicorum et legibus fundata et unitati reipublicae nostrae non
 repugnante.
 11. Schanauer. de qualitate comitiali placiti regii in imperio Rom: Germ:
 ad votum consilii imp: aulici de 6°. Novbr. 1773.
 12. Willius. de populo meliore et uberiori rerum ad hominem pertinenti-
 um cognitione non fraudando.
 13. Walch de successione descendantium feudali.
 14. Schöpfer de iure civili iur naturae determinante circa personas.
 15. Lüderwitz de prorogatione investiturae. Infus. Judic.
 16. Becker de natura ac indole correallis obligationis in genere dam,
 quam in specie ex delictis, praecipue quoad expensas.
 17. Struv de testamentis principum imperii.
 18. P. Müller de onere dotandi filias illustris patrum apanagiatorum
 19. Manzel an vafallus et quoad aere alieno ^{ante} factis foris teneatur
 20. Manzel de creditore per leges et conventiones in eventus morosi-
 tatis et concursus magis vel minus securus.
 21. Manzel de causa debendi speciationem iusta ius Hamburgense.
 22. Horn Quednauensi duc Provinc. X. X. X. und Iustiss. Abfaltung
 23. Schröder de classificatione usuariorum in concursu ad art. 25. Part. 3
Est: 1. Hahn: Rostock:

24. Rivinus de benigna Iotorum interpretatione.
25. Ansel de collectis.
26. Ansel de administratione reipublicae.
27. Oerthling de vicariis imperii vacante folio.
28. Renzius. De nexus inter magistratum ac civis civitatum imperi
iū fundamento et effectu.
29. Schöffer de matrimonio per substitutum contracto.
30. Stein Selectiores juris controversiae.
31. van der Keer Jura quae penderent bello hosti in hostem compre
hendunt.

26

PROGRAMMA, ANDREAS Amself.

D. Sereniss. Ducum Meckleburg. Consistorii Pro-
vin. Adseß. Pandect. Profess. Publ. & Ampliss. Facul-
tatis Juridicae ad hunc agum.

DECANUS,

Suo & DNN. Collegarum nomine,

Ad
DISPUTATIONEM INAUGURALEM,

Quam

Pro conseqvendis summis in U. J. honoribus,
NOBILISSIMUS & CLARISSIMUS

J. CANDIDATUS,

DN. JOANNES Grause/

Rostochiensis,

DE

COLLECTIS

Ad d. XX. Martii, in AUDITORIO MAJORI,

Solenni more ventilandam constituit,

Omnes literatos, & qui literatis benè cupiunt, observan-
ter & officiosè invitat.

Rostochi, CHARACTERIBUS WEPLINGIANIS, Univ. Typ.
ANNO. MDC LXXXIV.

Um omnis Resp. sine qva nec
imperium, nec obseqvium, ex duabus parti-
bus, magistratu & subditis composita sit,
communi vinculo, & quasi cognatione
qquadam, ad bene beateqve vivendum a-
deo inter se devinctis, ut nihil in societate
civili, qvam magistratus & populus, ceu
anima & corpus, in amore sit conjunctius,
& qvi has partes divellit, ipsam Remp. mani-
festo destruat: illum & pacis & belli tempore legitima imperii
administratio, hunc obseqvii gloria, maximè commendat. Admi-
nistrationis verò officium in Magistratu se tunc exerit, cum non
parti aut qvorundam, aut suæ suorumqve commodo, sed univer-
sa publicæ rei consultit. Nam, ut Tullius noster de Officiis: O-
mnino, qui Reip. p̄futuri sunt, duo Platonis præcepta teneant:
Unum, ut utilitatem civium sic tueantur, ut, qvicquid agant, ad eam
referant, oblii commodorum suorum: alterum, ut totum corpus
Reip. curent, ne cum partem aliquam tueantur, reliquas deserant.
Cujus publici privatique civium egregii ita magistratum studio-
sum esse decet, ut opprimi se onere officii & egestate malit, qvam
contra officium, cum Reip. & civium damno, imperare. Qvo
enim auctoritate & honoribus populo prior est, servus cetera,
siqvidem legitimè defuncturus officio, non sibi victurus, sed aliis,
qvan-

qvandoqvidem imperium nihil qvām alienæ salutis éura est;
ipse instar lucernæ, ad salutem non propriam, sed aliorum de-
stinatus. Nasicam laudat Paterculus, qvod non cognatio-
nem Patriæ, sed patriam cognitioni prætulerit, qvicqvid
publicè salutare non esset, privatim alienum existimans. Ut
enim tutela, sic procuratio Reip. ad utilitatem eorum qui
commissi sunt, non ad eorum qvibus commissa, gerenda est.
Qvod Claudianus Honorium docet :

*Tu civem, patremque geras, tu consule cunctis,
Non tibi : nec tua te moveant, sed publica damna.*

Qui è publico suum suorumque privatum duntaxat commo-
dum qværit, nec, nisi gravidâ dextrâ sollicitatus, singulorum
curam habet, publicum ita procurans, ut qvod in Rep. optimo-
rum, sibi suisque applicet; ex aliorum ære inanias suas depel-
lens; suosq; loculos augendo, aliorum mille technis turpiter
ex hauriens, & mancipi plebem depauperans: nœ ille haud ma-
gistratus, sed prædo est. Nam ex Ciceronis sententia lib. i. de
Legibus: *ut quisq; maximum ad suum commodum resert, quæcunq;*
*agit, ita minime est vir bonus: & Demosthenis, quo magis res pri-
vatæ eorum, qui publicas functiones habent, augmentur, eo magis*
Resp. minuitur. Subditu verò inter omnes virtutes, qvas magi-
stratui debent, veneratione, & obeundis Reip. muniis, officium
suum explent. Liberto & filio, semper honestam & sanctā per-
sonam patris ac patroni videri debere, Jurisconsultus Ulpianus
respondit: Qvidni subditis magistratus? Et Seneca in Octavia
decet timeri Casarem. Magnifica Eqvitis Romani M. Terentii vox
de Tiberio: *Tibi summum Imperium Dii dedere, nobis obse-
quii gloria relicta est.* Ut sublimioribus potestatibus omnis a-
nima subdita sit, tam sanctū & inviolabile subjectis Jehova im-
perat obsequium, ut nec patriā potestate, nec filiali officio,
nec conjugali amore, publici sacræ majestatis munieris licita de-

(3)

lib. 2

libatio. Memorabile (omissis aliis) horroris & observantiae era
ga Magistratum exemplum Q. Fabius Maximus est: qui à Senatu
legatus ad filium Consulem Sveßam missus, cum eqvo vescus,
à filio, ne spreto Romanorum more, ei insidens ad se ac-
cederet, per lictorem monitus, non modo illico obsecutus,
& minimè filii imperium contempturum se, sed experturum,
an sciret Consulē agere, nec ignorare, quid patriæ venera-
tioni debeatur, verū publica instituta, privatā pietate po-
tiora judicare, professus. Eminentissimè verò in Tributis ma-
gistratū solvendis subditorum munus prælucet, siquidem tunc
imperatis, cum necessitas & utilitas postulat. Sacratum & ve-
nustissimum gentiumque jus esse, cumq; regnis & imperiis ca-
pisse, ut tributa conferantur iis, sub qvorum sacro auspicio,
tām pacis, qvām belli tempore, res & personæ civium in tu-
ro esse possint, omnis avī historiæ declarante. Jus Regis Isra-
elitarum, fructus & vineas illorum decimaturi, Spiritu Pro-
phetico Samuel designat. Factus est Moab Davidi sub tribu-
to serviens. Salomon Adoniram filium Abda, super tributa con-
stituit. Menachem Rex Israel, ut Phul Regis Assyriorum ho-
stilitatem à se averteret, & regno potiretur, mille pondo ar-
genti solvit, cui colligendo tributum ditionibus indixit. Re-
ges Ordinis, à qvibus tributum aut censum exigunt, à suisne
an ab alienis? Simonem Salvator interrogavit: Et Judæ-
orum Præfulibus, de vectigalium, illorumque jurium ratione
qværentibus, reddite, qvæ Cæsaris sunt, Cæsari, & qvæ DEI
sunt, DEO, respondit. Cyrus, primus Persarum Rex, atq;ve
Cambyses, nihil dum circa tributa instituerent, spontaneis sub-
ditorum muneribus contenti: donec Darius Hystraspis filius,
tributum imperaret, tolerabile tamen. Augustus univer-
sum orbem in censum retulit. Qvippe cum Reges creati es-
sent, & regna constituta, nec nisi mediis necessariis sustineri po-
tuerint, subsidia illis destinari, necessicas jussit. Qvæ juxt.
utilitas

utilitatem, hoc suo quoque jure sibi vindicavit, ut Reges, ratio-
ne jurisdictionis, & administrationis, omnium subdito-
rum bonorum quasi dominos efficere, ut tantum ex univer-
sis Reip, & privatorum bonis decerpere possit Majestas, qvan-
tum exigit necessitas. Quamonte Justinianus Imperator,
Impossibile est, inquit, ut sacris tributis non illatis, alioquin Res-
publica conservetur. Nobis autem prorsus nihil inde, preter istarum re-
rum curas babere contingit. Et convenienter Florus, vestigia
lia patrimonium Imperii, & Tullius, ornamenta pacis, ac belli subsi-
dia, vocat. Ea Menenius Agrippa, facundus vir, plebi Roma-
næ, in sacro monte secedenti, pulcherrimo apologó commen-
davit. Quemadmodum totum corpus, alimentis ventricu-
lo subtractis, ad tabem redigi necesse est ; ita tributis Magi-
strati denegatis, extremam Reipubl. perniciem impende-
re. Et Pecilius Cerialis, ut Tacitus adnotat, neque quietem
gentium sine armis, neque arma sine stipendiis, neque stipendia si-
ne tributis baberi, recte judicavit. Hinc, ut ab eodem rela-
tum; cum Neroni, primo illo suo quinqvennio, tollendorum
tributorum, idque pulcherrimum donum generi mortali-
um dandi, voluntas incessisset, impecum ejus, multum pri-
us laudata magnitudine animi, attinuere Senatores : dissolu-
tionem imperii docendo, si fructus, quibus Respublica su-
stineretur, diminuerentur. Cum itaque nullum regnum si-
ne oneribus unquam extiterit, nec sine his subsidiis, Magis-
tratus præclari quicquam in Republ. efficere possit, ea mo-
rosè denegare, & cum damno imponentis impedire, gran-
de nefas semper habitum. Ceterum, ut ex salutaribus in-
stitutis fere omnia mala nata exempla sunt: sic moderata exacti-
onum initia, postea in immensum ex crevère, magisque pro-
utilitate imperantium, quam parentium invaluere : quæ
postera ætas malo more, maloque jure lequi dedit ; tot
diversis collectorum speciebus, & vocabulis excogitatis, ut si

recensendis & explicandis dies nos deferet. De quo Colle-
tarum seu contributionum jure, cum Nobilissimus & Praecla-
rissimus DN. **CANDIDATUS** noster, JOANNES **Crause**/
Rostochiensis Megapolit. ad imperrandum summos utrius-
que juris honores, Inauguralem Disputationem publicèven-
tilandam proposuerit, ulterius hic dicere superedemus: pau-
cis nunc exposituri, qvibus ille natalibus clarus, & qvibus ini-
tiis ad hunc eruditionis cultum pervenerit. Natus is Rosto-
chii, Patre Clarissimo ac Amplissimo Viro DN. **ANDREA**
Crausen / Jurispractico, & superioris Judicij urbici
Rostochiensis Advocato, cum superesset, solertissimo. Ma-
tre, adhuc superstite, Femina Nobilissima, & Virtutibus con-
spicua ANNA MARIA **Germanninna**. Avum
paternum laudat VIRUM Doctissimum & integerrimum JO-
ACHIMUM **Crausen** / Serenissimorum Ducum Me-
clenburgicorum Consistorii qvondam Protonotarium, & U-
niversitatis hujus Ministrum fidelissimum. Aviam pater-
nam, feminam Eximiam atqve Piissimam, ANNAM **Gilo-
wen**. Avum Maternum nuncupat Nobilissimum ac Stre-
nuum DN. JOANNEM **German** / in Serenissimorum
Ducum Brunsvicensium & Luneburg. Waldovicensi legio-
ne, pedestris cohortis Tribunum, Aviam maternam Nobi-
lissimam & Praclarum Feminam, ANNAM **Groteian**.
Genitore tenerâ ætate orbus, abs Sereniss. Celsissimi Principis,
DOMINI CHRISTIANI LUDOVICI, Ducis Meclenburgi-
ci &c. &c. Domini nostri Clementissimi Consiliario, Viro
Nobilissimo, Excellentissimo ac Consultissimo DN. LE,
ONHARDO JOANNE **Crausen** / Jcto, DN. Patruo
parentis loco ipsi æternum venerando accitus, prima latinæ
linguæ rudimenta doctus, S^{zq}; Sti submississime comen-
datus, amplissimâ gratiâ clementissimè donatus, in Belgicam
Hispaniam fato concessit: ubi condecoribus corporis ex-
ercit.

er citiis formatus, eum ea meditaretur, unde solida studiorum gloria & honor comparatur, Viennae Serenissimi Ducis Residenti Consiliario, DN. à MEIRSHEIM, JCto illustri, commendatus, præter elegantiores litteraram, in istis Philosophiae partibus, quæ potissimum juri adminiculo sunt, eruditus. Post civili prudentiæ operam daturus, Consultissimum & Excellentissimum VIRUM DN. D. WEIGLERUM JCtum celeberrimum, Institutiones Juris interpretantem sedulò audivit. Donec vehementissima pestis ob Orta, illum Pragam abire coegit, unde à DN. Patruo, ad Patriam Academiam ante quadriennium, & quod excurrit, revocatus, & ex speciali Serenissimi Rescripto, VIRI Nobiliss. Consultiss. & Excellentiss. DN. HENRICI RUDOLPHI REDEKERI JCti, Serenissimi Ducis Consiliarii intimi, Ducalis Consistorii Assess. spectatiss., Pandect. Profess. celeberrimi, & post ejus novissima, meo, ipsius in functione Consistoriali & Academica successoris, convictui, & in Jurisprudentiæ studio informationi commissus, Institutionum & Pandectarum, inter alia, super Disputationibus Schutobeliani ad Pandectas, lectoriis & Disputatoriis Collegiis, publicè privatimq; uti & sub Nobiliss. Ampliss. & Consultiss. VIRI DN. GEORGII RADOVII, JCti & Cod. P. P. Ordinar, incluti, Syndici Provincialis gravissimi, DN. Collegæ & fautoris nostri pl. colendi, auspicio, Digestorum Lectorio examinatorio habitis, tum in Inauguralibus, aliisque Disputationibus publicis opponendo, profectus suos Divæ Themidi saepius probavit. Qvibus studiis excultus Noster, superiori semestri hyberno, nomen suum Amplissimæ Facultatis juridicæ, decenter est professus. Admissus, (neque enim honestissimo desiderio deesse debuimus) in examine rigeroso & prolixo, sic eruditum se præstítit, ut ad Inauguralem Disputationem habendā, unanimi DNN. Collegarū examinantiū suffragio dignus judicaretur. Ad quam expediendam, cum præfata nobis

nobilissimā pariter ac arduam de COLLECTIS materiam, eru-
ditē elaboratam, publicitus jam nunc discutiendam ediderit;
Ut solennem hunc Disputat. Inauguralis actum, more Majorum,
Magnificus DN. RECTOR, Admod. Reverendi,
Consulētissimi, Experientissimi, Excellentissimi, Cla-
rissimi omnium Facultatum DNN. Professores, Docto-
res, Verbi Divini Ministri, Artium & Linguarum
Magistri, Nobilissimi ac Præstantissimi Studiosi Ju-
venes, ceterique Literati, & Literatorum Fautores,
splendidissimā & honorificā suā præsentia condeco-
rare, atque Eximio DN. C A N D I D A T O animis,
auribus, & linguis favorem suum restari dj-
gnentur, officiosè & peramanter
rogamus.

P. P. Rostochii, sub Sigillo Facultatis Juri-
dicæ, die, IX. Mensis Martii, Anno
M D C LXXXIV.

PER SUBSTITUTUM CONTRACTA.

de præsenti desponsatam haberi pro uxore , qviaq proximo futurum est pro tacto habetur. L. pen milit. Testam. & qvod pro cincto habeatur , qui pr cingendus est. Baldus ad d. L. pen. Multo mag qvæ actu jam copulata, habetur pro Uxore; Et h thefin perspicuis verbis confirmat L. 15. ff. de con Demonst. in qva afferitur: qvod sponsa statim atque Uxor sit, qvamvis nondum in cubiculum Mariti venerit Cinna scribit in L. 6. ff. de R. N. qvod Uxor Maritum o lugere debeat, si absens eam duxerit, & antequam ad ea verit, perierit. Uxor igitur est , & privilegia U obtinet, qvæ per Mariti consensum, interveniente dotali benedictione, Marito juncta, qvamvis copula illis nondum accesserit, hæc enim ne quidem de Saxonico desideratur, ut ut ibi consensio thalami faria vid. Carpz. P. 3. C. 19. d. 4. Et qvamvis Cothma z. Conj. 78. n. 98. Schneidw. §. 29. f. de act. n. 109. ve junctione carnali consummatum. & ad Tit. f. de nupt. p. realem concubitum necessarium putent, acsi ex co xtione corporum commixtæ demum opes nascantur. Harum tamen sententiæ adsentiri nefas puto , & enim pudicitia ratio , ne curiosè inquiramus , quid solum & solam actum fuerit , præsumuntur enim o solemniter acta fuisse. Plura interim cupidus Lege veniet apud Möller. ad Conf. Elect. P. 3. c. 19. n. 9. isem Conf. ad d. Conf. Pensol. ad Coler. Decis. 186. n. 233.

Et sicuti re vera Uxor dicenda est , ita etiam post benedictionem Sacerdotalem & privilegio & honoris Mariti gaudet. Mev. ad Jus Lub. P. 2. T. 2. art. 12. n. 264. C

D 3

